

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2013. SZEPTEMBER XXIV. ÉVFOLYAM 18. SZÁM

A „jobb rész”

A vendéget mindig szívélyesen fogadjuk. Ellátjuk: kellemes környezetet biztosítunk számára otthonunkban, és az asztalra tesszük az elkészített finom falatokat. Népünk vendégszeretete elhíresült. A meglepetés-szerűen betoppanó, hívatlan vendéget sem szoktuk elutasítani; meghallgatjuk, segítünk, ha szükséges, és szerényen megvendégeljük.

Váratlan látogatás színhelye a három testvér otthona Bethániában (Lk 10,38-42). Krisztus a „hívatlan”, a váratlanul érkező Vendég. Csak a két nővér van otthon, Márta és Mária. Lázár, a fivér most éppen máshol tartózkodik.

Milyen különös fogadtatás! Egyszeriből mozgalmassá válik a konyha, Márta sűrűforog, ég a munka a keze alatt. Egész lénye ténykedésében feszül. Mindent el akar készíteni a drága vendég, a barát számára, hogy jól érezze magát, és gazdagon terített asztalhoz ülhesen. Ezzel szemben Mária a szobában van, tétlenül ül és hallgat. Egyedül csak a beszélő Vendégre figyel. Micsoda ellentét! Kint, a konyhában megállás nélkül folyik az ellátás munkája, bent, a szobában tétlenség, a vendégszeretet tényszerű kifejezésének a leghalványabb megnyilvánulása sem látszik.

Márta azonban nemcsak tüsténkedik, valóságosan lángol a teljes ellátás munkájában. Egyszeriből önzővé és szeretetlenné válik: lázad, vádol, és megítéli a bent beszélő Vendéget, valamint a kitárt szívű, teljes lényével hallgató testvérét, Máriát. Vádját éles hangon ki is fejezi: „Uram, nincs-e arra gondod, hogy az én testvérem magamra hagyott engem, hogy szolgáljak? Mondjad azért neki, hogy segítsen nekem.” Ez a szeretetlen kifakadás, az emberi rövidlátás megnyilvánulása, amely nem veszi észre a lényegét: létünk igazi értékét, amelyet az anyagi javak meg se tudnak közelíteni, nemhogy megérteni, mivel itt az élet beszéde, az Ige hangzik el, és annak befogadása történik.

Micsoda hangnem-váltás! Márta indultoktól fűtött, bosszús kifakadására Krisztus, a vádlott Vendég, szelíd hangon, simogató „moll hangnemben” válaszol, és oldja meg a kínos helyzetet. Egészen különös! Krisztus „nem vág vissza”, nem haragszik, nem is dor-

Tintoretto: Krisztus Márta és Mária házában

gál, nyoma sincs a visszautasító vádaskodásnak, sértésnek. Ehelyett az Ő szájából is ugyanaz a „halk és szelíd hang” lesz hallhatóvá, amit egykor a kimerült próféta hallott a Hóreb hegyén (1Kir 19,12). De ebben a válaszban Isten világának csodálatos titka tárul fel az ember előtt! Az a titok, amelyet a földi javak, az emberi törekvések nem érnek fel, hozzá se tudnak férközni. Krisztus azért jött karácsonykor hozzánk, hogy ebbe a titokba betekintést adjon, és ennek részesévé tegyen.

Krisztus nem sértődik meg. Nem vádol, nem haragszik, hanem az emberi élet lényegére utalva, így válaszol: „Márta, Márta szorgalmas vagy és sokra igyekezel: de egy a szüksége dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik ő tőle.”

Krisztus válaszában első része: elismerés. Az emberi munkát és ellátására vonatkozó, tiszteletet és szeretetet kifejező törekvést értéknek tekinti, és elfogadja az érette végzett fáradozást. Kifejezi, hogy a Márta konyhai tevékenysége diakónia (az eredeti nyelv szóhasználatára szerint), azaz: szeretet-szolgálat.

ESZENEINÉ SZÉLES MÁRIA
FOLYTATÁSA A 6. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Radványi Károly életútja

Radványi Károlyról, aki mindenki Karcsi bácsija volt, elsősorban az emberség és szeretet juthat eszünkbe, aki az őt ismerők életébe személyével véste be emlékét. Mindig jókedvvel, szolgálatkészséggel állt minden őt – akár szakmailag, akár csak ismerősként – megkereső rendelkezésére.

1925. március 3-án született Nagyváradon. Édesapja nyomdász, grafikus, világhírű ex-libris készítő volt, Karcsi bácsi tőle örökölte a betű, a rajz szeretetét. A második világháborút követő államosítás bezáratta a család tulajdonát képező Béres-Radványi nyomdát. Így lett akkor az ifjú Radványi Károly az Állami Nyomda alkalmazottja. Munkája pontosságával, a nyomdászat értő szakmaiságával kiemelkedett munkatársai közül. Mindenki elismerését megnyerte miután előbb kimetszette, majd ólomba öntötte a görög abc betűit. Nagy lelkesedéssel és példás munkaszeretettel taníttatta a keze alá került nyomdásztanítványokat, nem csupán az ólomba öntött betűk, sorok, oldaltűkrök megformázására, de természetjárásra is.

Nagy turista volt, több csoportnak volt túravezetője. Természeteszeretete sokakkal megismertette Biharfüred, Pádis csodálatos hegyeit, völgyeit. Gondos túravezetőként is maradandó emléket vésett a vele túrázók lelkébe, mert emberéletmentésből is példát mutatott, amikor egy hirtelen érkező havas éjszakán, saját biztonságával nem törődve, elveszett társuk keresésére, megtalálására indult.

A nyomdászat és grafika mellett faragott és vésett is. Magyar bútort faragott és vésett, majd mintát festett bele, ami Németországba vitte el híret.

A Királyhágómelléki Egyházkerületben arról volt híres, hogy 50 éven keresztül ő szerkesztette, s grafikai díszítették a Református Falinaptárat. A kommunista időben, amikor szűkre szabott oldalakra korlátozódott csupán az évenként megjelenő vékonyka kalendárium, majd 40 éven át az ő templommetszetei, kelyhek, úrasztali tényérok metszetei adták meg az oldalak méltóságát.

BABES ÁRDAI ERIKA

FOLYTATÁSA AZ 5. OLDALON

Szeretethíd Szilágyballán /3. Nyári élmények /5. Kátémagyarázat /7.

„Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be, mert lesznek az emberek ... és ezeket kerüld.” (2Tím 3,1-5)

Pál börtönben van, mert a világ szembenáll az evangéliummal. Pál Timóteusra bízta az ő apostoli feladatának folytatását. Pál szembesíti Timóteust azzal, hogy nehéz időkben kell teljesítenie az apostoli szolgálatot.

Pál világosan fogalmaz: Jézus Krisztus eljövételével az utolsó napok érkeztek el. Nem csak akkor, hanem most is Krisztus utáni kor van, most is és ránk is érvényes, hogy nehéz időkben élünk.

A nehéz azt jelenti, hogy vészteljes, hogy nehezen elviselhető, hogy terhes. A görögök ezt a „nehéz” szót használták a vadállatokra, a háborgó és viharos tengerre. Pál arra utal, hogy a Krisztus utáni időkben az Istentől és az evangéliumtól elfordult emberek nehézzé, terhessé, vészteljessé, vaddá és viharossá teszik az életet, a napokat. Timóteus és a krisztuskövetők, maga az Isten teremette világ nehezen fogják viselni az életet, a napokat, mert az emberek önzőek, istentelenek lesznek, gonoszságot, tévtanítást, halált terjesztenek, még az egyházban is.

Tudd, hogy a világot nehézzé, nehezen elviselhetővé a gonoszságban, istentelenségben, önzőségben élő és megkeményedő ember teszi, az, hogy nehéz élni egy ilyen világban, ne csodálkozz, ne érjen váratlanul. Azon se lepődj már meg, hogy az emberek önzőek, szembeszállnak Istennel, gonoszak, szembenállnak az evangéliummal.

Te kerüld a gonosz, az önző, az istentelen embereket, ne engeddd, hogy a hatásuk alá kerülj. Te inkább keresd az evangéliumot és a Krisztus-lelkületiek társaságát.

„De te maradj meg azokban, amiket tanultál és amik reád bizattak, tudván kitől tanultad. És hogy gyermekeségedtől fogva tudod a szent írásokat, melyek téged bölccsé tehetnek az idvességre a Krisztus Jézusban való hit által.” (2Tím 3,14-15)

Pál apostol elismeri Timóteus eddigi helyes magatartását a gonosz emberekkel és az ámítókkal szemben, a tévelyítőkkal teli környezetben megdicséri hűségét, amelyet eddig tanúsított. Timóteus azt követte, amit a kipróbált apostoltól tanult.

Timóteust a tévtanítók nem tudták eltántorítani a páli példától és apostoli magatartástól, nem tudták hitében megingatni. Míg a gonosz emberek és ámítók saját vágyaik kielégítéséhez ragaszkodnak, Timóteus az apostoli életpéldához és az apostoli tanításhoz ragaszkodik.

Timóteus azért tudott ilyen kitartó lenni a páli tanításhoz és apostoli magatartáshoz való hűségében, mert két dologba tudott kapaszkodni a kísértésekben, a nehéz időkben: tudta, hogy kitől tanulta és hogy gyermekkorától fogva hiteles személytől tanulta az igaz hitet.

A Lélek csendje

Te is maradj meg abban az igaz hitben, amit tanultál gyermekkorodtól fogva, és aminek igaz voltát családtagjaid, tanítói hiteles példáján keresztül tanultál meg! Légy hűséges az apostoli igaz hithez, amint Timóteus is hűséges maradt a kísértésekkel, tévelygésekkel teli nehéz időkben! Ne cseréld fel a két évezredes igaz apostoli tanítást és életpéldát „új keresztyének” és „jobb és igaz keresztyének” új és újonnan megalakított „teológiájukkal”, „erkölcsükkel”!

„Kérlek azért az Isten és Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat az ő eljövetelekor és az ő országában, hirdesd az ígét, állj elő vele alkalmas és alkalmatlan

Kovács Lajos Emil: Kültelki református templom, Szatmárnémeti

időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással.” (2Tím 4,1-2)

Pál arra kéri Timóteust, hogy az apostoli szolgálat és tanítás leglényegesebb feladatát folytassa a továbbiakban, a legfontosabbat végezze el helyesen, hűségesen: HIRDESSE AZ IGÉT.

Timóteus, a mindenkori igehirdető feladata, hogy azt mondja, amit az Isten mond. Az Ige mindig Isten szava, Isten kijelentése, az igehirdetés az, amikor az igehirdető azt adja tovább, azt adja hírül, amit Isten üzen.

A mindenkori igehirdetők felelőssége óriási: csak azt hirdetni, amit Isten mond, az Igéhez sem hozzáadni, sem elvenni nem

lehet, kicserélni sem lehet azt más üzenetre, emberi véleményre, eszmére, vallásos ideológiára.

A teljes Szentírás Igéje: a bűnös embernek a megváltásról szóló jó hír. Isten kijelentette, hogy szereti a bűnös embert, ezért Fia megváltói halála által visszafogadta gyermekének, Jézus, mint eredeti tulajdonos szereti tulajdonát, és magáénak vallja az elbukott embert.

Az Ige sürget, hogy dönts, elfogadod-e ezt a visszafogadást, szeretetteljes el- és befogadást, vagy sem!

Te, aki elfogadtd, azért vagy, azért vált igaz hitedd az örömhír, hogy állj elő vele, add tovább azt, kitartóan és türelmesen magyarázd és alkalmazd azt mindenféle körülményben.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

WASS ALBERT

Ha visszatérek

Szerető szóért könyörögve, egyszer, ha visszatérek: kolduló eretnek, szeretni fognak, akik most szeretnek?

Ha lelkemen majd nagy sebek fakadnak, s hitelenebb leszek, mint bármikor: a barátaim barátok maradnak?

Ha harcban járok, s véres lesz a lelkem, villám szakad, és mennydörög felettem, ha kitagad az ég, s a földön életemet Isten-fagadvá töltöm, és átkokat szór rám a félvilág:

vajjon, ha akkor visszatérek, megismernek ezek a régi fák?

DIETRICH BONHOEFFER

Meditáció a börtönben

Egyedül vagyok... De Te nem hagysz el engem.

Kislelkű vagyok, de Nálad a segítség!

Nyugtalan vagyok, de Te vagy a béke.

Bennem él a keserűség, de Te vagy a türelem.

Nem értem utaidat, de Te jól ismered a nekem szánt utat.

Bízom Benned!

Szilágyballai hídépítők

Ifjak szolgálata a krisztusi szeretet jegyében. „Felvállaltuk, hogy mi is az Úr szolgálatában állunk”

„Ne csak szóval szeressünk, hanem cselekedettel és valóságosan.” (1Jn 3,18) – hangzott az idei Kárpát-medencei református önkéntes napok mottója, amely a szilágyballai református ifjúságot immár másodikjára hozta lázas készülődésbe. Az elmúlt év tapasztalatai, élményei alapján úgy gondoltuk, hogy idén még több emberhez igyekszünk eljutni.

Gyülekezetünkben június 7-8-án került megrendezésre a „hídépítés”. Első nap a gyülekezet azon tagjait kerestük fel, akik betegségük, öregségük miatt ágyhoz, házhoz vannak kötve, és nem vehetnek részt az istentiszteleti alkalmakon. Az ifjak 4-5 fős csoportokban indultak el a kijelölt helyekre, Bibliával, énekgyűjteményünkkel, és erre az alkalomra készített igés kártyákkal. A nap végén beszámoltak élményeikről és megbeszéltük a következő nap tennivalóit.

Másnap délelőtt azokat a testvéreket kerestük fel, akikhez az első napon az idő szűke miatt nem jutottunk el, illetve egy kis csoporttal a temetőkerthe is ellátogattunk, és felkerestük azon lelkipásztorok sírjait, akik egykor a ballai gyülekezetben szolgáltak, és a helyi református temetőben helyezték őket örök nyugalomra. Faragó István (1835), Faragó József (1836–1875) és Erdélyi László (1910–1918) sírjainál jártunk.

Délben ismét visszatértünk a parókia elé, immár a szorgos édesanyák által készített süteményekkel, amelyeket a falu utcáin osztogattunk, igés kártyák és ifjúsági énekek kíséretében.

A következőkben néhány ifjú testvérem vall arról, hogy mit jelentett számára ez az esemény.

„A legnagyobb élményem az első nap volt, amikor idős embereket látogattunk. Láttunk könnyekkel teli szemeket, moso-

lyokat. Azért mentünk, hogy egy kis szeretetet adjunk nekik, de én úgy érzem, talán többet kaptam tőlük. Aznap este közösen imakört tartottunk az ifjúsággal, imádkoztunk a következő napért, az idősekért.

A második napon igés kártyákat osztogattunk, és énekelünk az utcákon, ezzel fejeztük ki mi is szeretetünket, és hívtuk fel az Úrra az emberek figyelmét. Felvállaltuk, hogy mi is az Úr szolgálatában állunk. Nagyon sokat kaptam ettől a két naptól.” (Balla Nóra)

„Számomra nagyon felemelő volt, és hitben is megerősített. Úgy éreztem, hogy rengeteg tapasztalattal rendelkeznek az idősebb emberek, kedvesek és sokkal önzetlenebbek nálunk. A kevésből is állandóan adni akarnak, és adnak is. Volt olyan hely, ahol ők is énekeltek, velem együtt imádkoztak, s bátran állíthatom, hogy mindenütt szívesen láttak, s volt igény Isten Igéjére.” (Szilágyi Beatrix)

„A két nap alatt igazán megbizonyosodhattunk arról, hogy minél több szeretetet adunk, annál többet kapunk. Az idős emberek arcán a mosoly, az összetett kezek, a könnyező szemek mind azt bizonyítják, hogy az ember éhes a szeretetre és Isten közelségére.

A második nap a fiatalokkal elindultunk a faluban, annak minden utcáját végigjártuk, s gitárral, énekszóval magasztaltuk mennyei Atyánkat. Engem arra emlékeztetett az Úr ezen a napon, hogy nem szabad szégyellnem, hogy ki az én Mesterem. Igazán csodás lehetőség volt ez a hétvége arra, hogy megtanuljunk: Ne csak szóval, hanem cselekedetekkel szeressünk!” (Mátis Szidónia)

Az Úr áldása legyen ezeken a szolgálatokon.

Kocsis ELLA diakónus

Lelki erő, a mindennapokra

Megalakulásának 20. évfordulóját ünnepelte a közelmúltban a Szatmárnémeti Szamosnegyedi Árva Bethlen Kata Nőszövetség.

Nagy Erika sárközújlaki lelkipásztor, egyházmegyei nőszövetségi elnök az ApCsel 9,36-42 alapján tartott igehirdetésének központjába helyezte Tábita alakját, kinek nem volt családja, életét annak szentelte, hogy ruhát varrt az özvegyeknek. A Biblia szerint ő volt a nőszövetségi munka elindítója. Kiemelte Árva Bethlen Kata példáját is, aki Istentől kérte és kapta erejét, amivel a rászorulóknak szolgálatába állt. Kitért az ünneplő nőszövetségben végzett munka fontosságára is. Ebben a közösségben ugyanis sok idős özvegyasszony kap lelki erőt a mindennapi megpróbáltatások elviseléséhez.

Az igehirdetés után az Árva Bethlen Kata Óvoda gyermekeinek biztonságtétele következett. Fellépett az egyházközség Bethlen Gábor énekara és az ifjúság. Diószeghy Annuska éneke, Vass Vilma és Homona Réka tette bensőséggé az ünnepet.

Bogya-Kis Mária lelkipásztor, kerületi nőszövetségi elnök köszöntötte a megjelent nőszövetségek képviselőit, a lelkipásztorokat, majd a Zsolt 46,2 alapján (Isten a mi oltalmunk és erősségünk) emlékezett az eltelt húsz esztendőre. Kivetített képek tanúsítottak a nőszövetség fontosabb eseményeiről. Megalakulását 1993. május 9-én hirdették ki a szabadtéren tartott istentiszteleten. Az alakuló gyűlésre egy iskolai dísztermében került sor május 12-én. Akkor még sem temploma, sem gyülekezeti terme nem volt a nőszövetségnek, de Isten segítségével a sokszor lehetetlennek tűnő elképzelések kezdtek valóra válni. Legfontosabb feladat a templomépítés volt. Ebben a nőszövetség is kivette a részét. Az asszonyok téglát, cserepet raktak, tészta sütöttek, kézimunkát varrtak eladásra, a csigatészta-készítő csoport levestészta készített rendelésre. Bogya-Kis Mária bibliaórát tartott. A közösségben töltött munka, a közös imádság lélekben megerősítette az asszonyokat. Közös kirándulásokon vettek részt, végigjárva Árva Bethlen Kata életének legfontosabb állomásait.

A lelkesítő felkötötte a nőszövetség zászlajára az évfordulós szalagot, Nagy Erika pedig a sárközújlaki nőszövetség nevében tűzött szalagot a zászlóra, miközben az énekara a nőszövetség himnuszát zengte: „Tégy Uram engem áldássá”.

Szilágyi Éva magyartanárra, a református gimnázium igazgatónöjére Árva Bethlen Kataról tartott előadást. Miután két férjét elveszítette, gyermekeit pedig elvették tőle, legfontosabb támasza a református vallás, a hit és az írás maradt. A szolgálat számára

MUSZKA SÁRA

FOLYTATÁSA A 4. OLDALON

ISKOLA- ÉS JÖVŐÉPÍTÉS ÉRMIHÁLYFALVÁN

A tisztaszívűség gazdasága

Az érmihályfalvai Bernáth József Református Iskola növendékei

„...és nagy szegénységükből a tisztaszívűség gazdasága lett.” (2Kor 8,2b) Ezt a dicséretet Pál apostol a filippi és a thesszalonikai, a Macedóniában élő keresztyénekről írta. Pál őket azért nevezte tisztaszívűségben gazdagoknak, mert abból a kevésből, amijük volt, őszintén, szeretetből, önzetlenül, Isten iránti hálából adtak a jeruzsálemi éhező és szükségben levő keresztyéneknek. Ők a kevésből is adtak, abból adtak, amijük volt, így köszönték meg Istennek mindazt, amit eddig nekik adott. Az Ő gondviselésébe kapaszkodva nem azt nézték, hogy nekik mennyi marad, hanem azt, hogy Isten nekik és rajtuk keresztül másoknak is mennyi mindent adott és adhat még. Adományait nem azért adták, hogy ezért lekötözzék maguknak a jeruzsálemieket, hogy alkalomadtán a fővárosiak előnyökhöz juttassák őket, hogy később érdekeik szerint képviseljék majd őket, hogy érdemként számon tartsák segélyeiket, jótetteiket. Egyszerűen névtelenül, Isten iránti hálából és szeretetből segítettek a szükségben levőkön, ami tisztaszívűségükről, lelki gazdagságukról beszélt.

Az érmihályfalvai Bernáth József Református Iskola 2010. szeptember 12-én elindult működése, az iskola régi épületének 2010 nyarán véghezvitt teljes renoválása, valamint a 2012-ben elkezdett új iskolaépületnek az építése a nagy szegénység, a gazdasági válság és előnytelen változások ellenére a tisztaszívűség gazdaságáról beszél. Az érmihályfalvai reformátusok túlnyomó többsége 2010-től nem csak imádkozik a református iskola működéséért, de dolgozik és adakozik is érte. Hiszem, hogy Isten iránti hálából adakoznak és a jövő generációk hitbeli és nemzeti megmaradásáért áldoznak.

Már második éve fizetik az egyháztalok a 10 lej/fő céladományt, kiróvást az iskolaépítésre, évtizedek óta templombjáró családi vállalkozások támogatják évek óta erkölcsileg és anyagilag az építkezést, a református nevelést, sokan évi jövedelemadójuk 2 %-át ajánlották fel, így tesznek biznyságot tisztaszívűségükről. A Presbitérium, a szülői közösség többszöri közmunkájával segített amikor és ahol lehetett, az építkezést református szakember vezeti, aki jóindulatával, megelőlegezett bizalmával és tőkésével a munkára szegődött csapattal együtt a lehető leggazdaságosabb építkezési formában tesz biznyságot a tisztaszívűségről, lelki gazdagságról.

A Bernáth-iskola új épületének alapkövetélele ünnepélyes istentiszteleten történt meg 2012. június 4-én, a Nemzeti összetartozás ünnepén. Ekkor ültették el az ősi, több mint négyszáz éves, református iskola-telken a Nemzet almafáját. Egy év alatt sikerült az épület teljes alapját megöntenie, a falakat felhúzni és a teljes épületet tető alá helyezni. Az alsó-tagozatos gyerekek a leginkább a tornaterem használatbavételét várják, ám legsürgősebb az alsó szint két tanteremének használatbavétele, mivel tanterem-hiány miatt az idei tanévben is 22 első diákunk a Balaskó Vilmos Gyülekezeti Teremben tanult, a 2013-14-es tanévben pedig még egy iskola-előkészítő osztályt kell elhelyeznünk.

Budapesten, a jelenlegi nemzeti kormány nem csak szavak szintjén hirdette meg a Kárpát-medence magyar keresztyén óvoda és iskola-támogató politikáját, hanem pénztámogatásával is. A tavalyi esztendőben az Emberi Erőforrások Minisztériuma 5 000 000 forinttal támogatta az építkezést,

nem beszélve arról az erkölcsi és szellemi támogatásról, melyet az utóbbi években megtapasztalt az egyházközség Presbitériuma. Az anyaország vezetői, a Zsinat elnöke, a magyarországi testvérgyülekezetek részéről érkező lelki és anyagi támogatás a nagy szegénységben tanúsított tisztaszívűség gazdaságáról beszél nekünk, s ez egy olyan lelki erőforrás, amelyből erőt, bátorságot merítünk az építkezéshez, az építkezés befejezéséhez.

Gyülekezetünkben azért imádkozunk és dolgozunk, hogy Érmihályfalván, a több mint 450 iskolai nap után, továbbra is működjön a Bernáth József Református Iskola. Reméljük, hogy Isten áldása tovább kíséri a helyi gimnáziummal és önkormányzattal megkötött partnerséget, az érmelléki és a királyhágómelléki egyházi előjáróság továbbra is teljes mellszélességgel támogatja mind lelkieken, mind anyagiakban az egyetlen református iskolát Nagyvárad és Szatmárnémeti között.

Hiszem, hogy Pál apostol gyülekezetépítő szolgálata során leírt üzenete és gondolatai az érmihályfalvai Bernáth-iskola történetében is valósággá és példamutatóvá válik: azok, akik Isten iránt hálásak, tisztaszívűségük gazdagságából adnak adományt, munkát, segítséget az iskola felépítéséhez, tiszta, őszinte szeretetet a működéshez, önzetlen, ha kell áldozatos szolgálattal, mely által nyolcvan kisiskolás diák el kezdte járni az élet iskoláját Krisztus nyomába szegődve.

„Uram, add, hogy elszámoláskor
elégeljen ne kapjon a jelen
s híjával ne találtsunk
a megalkuvás kényelmé miatt.”

(Sillye Judit: Jelen-időben, részlet)

BALÁZSNÉ KISS CSILLA lelkipásztor

LELKI ERŐ, A...

FOLYTATÁS A 3. OLDALRÓL

egyet jelentett a vallás, az irodalom és a kultúra támogatásával. Saját költségén könyveket nyomtatott, iskolákat támogatott, egyházának hímezett kézimunkákat adományozott, templomokat építtetett. Honnan volt lelki ereje? Erre végrendeletéből jövünk rá: „Pénzem ritkán vagyon énnekem. Ami kezemhez jött is – minthogy csak sáfár voltam benne, én bizony soha azon nem igyekeztem, hogy világi kincseket gyűjtsek, minden kívánságom csak a jövőendő és örökké megmaradó kincs lévén elköltöttem.”

Az ünnepély végén Bogya-Kis Mária és Bogya-Kis Ferenc lelkipásztorok oklevelet adtak át a nőszövetség tagjainak a becsületos helytállásért. Az ünneplő közösség a templomból a református szeretetotthonba vonult át szeretetvendégségre.

Észak-magyarországi hazanéző

Felejthetetlen élményben volt része a nagybánya-óvárosi református egyházközség presbitériumának augusztus 1-3. között, amikor *Bak László* és *Bak Major Enikő* lelkipásztorok szervezésében és kíséretében határon túli kiránduláson vettek részt. Első állomásunk Nagykároly volt. Itt megcsodáltuk a felújított Károlyi kastélyt. Termeiben korabeli bútorok, aulájában olasz márvány kandalló, mennyezetét pedig tulipános mintájú faburkolat díszíti.

A 12 hektáros parkban kellemes volt a séta az öreg fák árnyékában, ahol látható az a platán fa, amit 1810-ben a 7 éves gróf Károlyi György ültetett. A belvárosi református templomában *Bencze Kádár Bertold* segédlelkész ismertette a templom múltját, jelenét. Külön élményt jelentett a bejárat bal oldalán megtekinteni Károlyi Gáspár mellszobrát, aki 1529-ben Nagykárolyban született Radics Gáspár néven. A szobor a III. Református Világtalalkozóra közadakozásból készült el, rajta a következő felirattal: „Szabad mindenkinek az Isten házába ajándékot vinni. De ne vigyenek aranyat, ezüstöt, drágaköveket. Én azt viszem, amit vihetek, tudniillik magyar nyelven az egész bibliát”.

Nyíregyháza felé robobott velünk a mikrobusz, ahol a város állatparkjában újra gyermeknek érezhettük magunkat. A sarkvidék állatai után az Ócenárium nyugoztate le a csapatot, majd a madarak csivitelése, az óriási krokodil lustasága, a tevék, majmok, orrszarvúak, tigrisek, oroszlanok, elefántok, zsiráfok és a többi vad állandó megállásra kényszerítette a látogatót.

Tokaj felé vettük az irányt, ahol a helyi református templomban meghallgattuk *Kis Gergely Márton* lelkipásztor igehirdetését, illetve az egyházközségről szóló ismeretötjét.

Az út porát lemosva, a szálláshely udvarán éjjelbe nyúló közös vacsorával, népdalénekléssel és lelkipásztorunk gyönyörű tárogató zenéjével fejeztük be az első napot.

A következő napunkat Egerben töltöttük. A várost a legrégebbi és műemlékekben a leggazdagabb városok között tartják számon. Kis csapatunk meglátogatta az egri várban a Dobó István Vármúzeumot, ahol a falak, a bástyák, a kiállítások anyaga mind a történelmet idézik. Belépve a nagykapu baloldalán Tar István-III. Gyula: Az egri vár védői című, az ostromjelenetet ábrázoló műve látható. Az emeleti termekben a vár történetét bemutató kiállítást néztük meg, ahol Dobó István címerét, egy rekonstruált ágyúállást, harci eszközöket, maketten csatajelenetet, janicsár öltözetek, agyagedényeket, pénzérmekeket láthattunk. Érdekes élményt nyújtott a föld alatti építmények megtekintése, ahol megcsodálhattuk és hallhattuk a tüzes kereket, amit Bornemissza Gergely szerkesztett és Tinódi Lantos Sebestyén leírása alapján rekonstruáltak.

Számos élménnyel gazdagodtak a nagybányai kirándulók

Kissé kimerülten és nagyon éhesen igyekeztünk az ebéd színhelyére, a Szépasszony völgy 46. szám alá, ahol Tóth Ferenc pincésze van. A tulajdonos 75 éves és 2012-ben elnyerte az egri borvidéken az Év Bortermelője címet. Miközben finom ebédünket fogyasztottuk, a vendéglátó kimerítő magyarázatot hallgattuk a felszolgált borokról. A hangulatot fokozta a cigánybanda muzsikája, a társaság víg nótázása. A helyiek meg is jegyezték, hogy ilyen szépen, összhangban éneklő, mulatozó társaság ritkán fordul meg náluk. Aztán sajnos véget kellett vetni a zenének, mert a kijelölt programhoz kellett igazodni.

Csapatunk a Gárdonyi Géza Emlékműzeumba rendezett születésnapjü kerti ünnepségen vett részt. Az Eger Vára Barátainak Köre szervezésében irodalmi összeállítást hallgathattunk meg az író műveiből és lehetőségünk adódott megköstolni az ünnepi tortát, valamint Gárdonyi borból is kortyolhattunk.

A házban megtekinthettük az író dolgozószobáját, a közel tízezer számláló könyvespolccal, Dankó Pista szegedi cigányprímás cimbalommal, a vitrinekben a titkosírással jegyzeteket, az alkotó pipáját, hálószobáját, iskolai palatáblára rögzített tájképeket, és a kertben az író bronz szobrát, amely Somogyi Árpád alkotása.

Az író sírja az egri várban, a délkeleti fülesbástya legmagasabb pontján található, ahol testét az egri hősök vérével átitatott földbe temették el. Sírfelirata csupán ennyi: „Csak a teste!”

Az utolsó nap sem telt el maradandó élmény nélkül. A Bükki Nemzeti Park kanyargós és árnyékos hegyvonulatán Miskolc felé robobtunk, útközben Lillafüreden kis pihenőt is tartottunk. Foglalkozás közben megcsodáltuk a táj szépségeit, a Lux

Kálmán tervei alapján épült neoreneszánsz stílusú Palotaszállót, és a Hámori tavat.

Miskolcon *Csányi Béla*, a Tetemváron álló Deszkatemplom gondnoka fogadott bennünket. Magyarázatából megtudtuk, hogy a jelenlegi épület helyén már három fatemplom állt. A mostani 1999-ben épült közadakozásból, az előző másolataként, erdélyi motívumok felhasználásával. A templomba vezető lépcsőzet elején székely kapu áll, a torony tetején szélkakas figyelmeztet arra, hogy hívó embernek nem szabad megtagadnia Krisztust.

Tarisznyára való élménnyel, sok-sok új ismerettel gazdagodva, Isten segítségével hazakeresztünk, megköszönvén az Ó gondoskodását, hogy végig vezérelt utunkon. (Gyülekezetiünk honlapja: www.nagybanyaoref.ro)

LAKATOS NELLA presbiter

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

1990-ben új fejezet kezdődött a már nyugalmra vonult nyomdász életében. Az akkor indult Harangszó gyülekezeti lapnak 18 éven át volt grafikai szerkesztője, rajzainak gazdája. A kezdeti, sokszor hajnalokba nyúló szerkesztésekben fiatalos lendülettel, humorral és mindig jókedvvel biztatta a gondolkodásban megfáradt szerkesztőket.

Magánemberként nagyon családszerető volt, de sajnos saját gyermeke nem lehetett. Isten kegyelmes gondviselése élete utolsó másfél évében mégis rendelt családot számára, amiben kiteljesedett élete lehetett.

Radványi Károly, Karcsi bácsi, 88 évesen, 2013. augusztus 1-jén tért vissza Teremtő Istenéhez. Emlékezete legyen áldott az őt ismerők szívében.

Mi szükséges a jó presbiteri munkához? (7.) A „JOBB RÉSZ”

Presbiterképzés című rovatunk a presbiteri bibliáórák, presbiterképző találkozó témáihoz, valamint a presbiter egyéni önképzése számára és gyülekezetépítő szolgálatához kínál szempontokat, alapvetést.

3. A gyülekezeti étellel kapcsolatos témakörök

Az elméleti megalapozás kiteljesítéseként és a gyakorlatba való átültetéseként kell tekinteni ezt a részét a felkészítőnek. A presbiter feladatkörének nagy része gyakorlati, tehát a gyülekezeti étellel függ össze.

3.1. A gyülekezeti tagság kérdése. Két felfogás ütközőpontjában áll ez a kérdéskör. A népegyháznak és a hitvalló egyháznak. Mindkettő fogalma ismerős, nemcsak az egyházi és vallási tudományokban, ismeretekben jártasok számára. A felekezeti szempontból összetett lakosságú vidéken találkozhatunk mindkét felfogással. Minden református számára az a megszokott, hogy aki református családban született, az természetes módon református, és így egyháztag. Felnőtté válásáig szüleivel alkot egy családot, majd önálló családot alapítva az is a református közösség részévé válik (Kánon I. főrész 8. par.). Más felekezet esetén azonban különbözik a helyzet, különösen az újprotestáns felekezeteknél, szektáknál. Ott nem alanyi jogon válik valaki taggá, hanem önkéntes, hitvalló alapon. Ezt a tagságot el is veszítheti. Ez a különbségtétel nem képezheti a közösségből való kizárás alapján semmilyen esetben sem.

A gyülekezeti elöljáróknak meg kell tanulniuk és el kell fogadniuk azt, hogy vannak aktív és passzív gyülekezeti tagok. Vannak olyanok, akik részt vesznek a gyülekezet lelki életében és az anyagi teherviselést is vállalják, vannak olyanok is, akik szinte csak az anyagi teherviselést választják, és nagyon ritkán, ünnepekkor, vagy egyéb ünnepélyes alkalmakkor mennek templomba. Sokak az egyházban egy bizonyos szolgáltatót látnak és a családhoz kapcsolódó ünnepekkor (kereszteselés, konfirmáció, esküvő), vagy eseményekkor (temetés) veszik igénybe a lelkeszi szolgálatot.

Ebben a kérdéskörben a gyülekezeti elöljárók feladata az aktív gyülekezeti tagok

megtartása mellett a passzív tagok bekapcsolása a közösség lelki életének forgásába. **HK 54–55.**

3.2. Istentisztelet. E kérdéskört két irányból kell megközelíteni.

Az egyik az, amire első hallásra mindenki gondol: a szervezett formában zajló templomi istentisztelet. Ennek kánon által megszabott menete van, előre megállapított időpontban kezdődik (és általában nem hosszabb 50–60 percnél); a lelkész végzi a templom szószékéről. Ugyanide sorolható az istentiszteletnek az a kötetlenebb formája, amely a biblióra vagy imaóra, a vallásóra és kátéóra, valamint a sokak által gyakorolt (nagyobb kiterjedésű gyülekezetekben és leginkább téli időben) házi istentisztelet. Minden formája az igehirdetésnek hallgatásnak.

A másik pedig azt az életvitelt jelenti, melyet az élet istentiszteletének nevezünk. Más szóval Isten dicsőítése minden élethelyzetben, minden cselekedettel, minden szóval.

3.2.1. Igehallgatás. A presbiternek, mint gyülekezeti elöljárónak kötelessége az istentisztelet zavartalanágának biztosítása. Ide tartozik a helyszín minden szempontból való biztosítása: épület, berendezés, fűtés, világítás, kellékek, tisztaság, tehát az istentisztelethez méltó körülmények kialakítása és fenntartása. Ennyiben azonban nem merülhet ki a gyülekezeti elöljáró istentisztelettel kapcsolatos szolgálata. Elegendhetlen az aktív, példamutató jelenléte, természetes módon családjával együtt. Ezenkívül a szolgálatával ahhoz is hozzá kell járuljon, hogy az igehirdető nyugodt körülmények között készülhessen fel szolgálatára, tehát mindenben a segítségére kell lennie. **HK 103.**

3.2.2. Isten dicsőítése. Ez a nehezebb feladat, mert egészen más életvitelt feltételez, és az élet minden területére, annak legapróbb részletére is kiterjed. Nem csupán annyiból áll, hogy a vasárnapi istentiszteletre családjával együtt vonul be a presbiter. Ideális állapotban ez a presbiterre választásnak az előfeltétele. Akinek életén, és családján életén nem vehető észre a hitrejutás, a Krisztusban megtalált szeretet és békesség annak neve szóba sem kerülhetne a presbiterjelöltek kiválasztásakor.

PÉTER CSABA

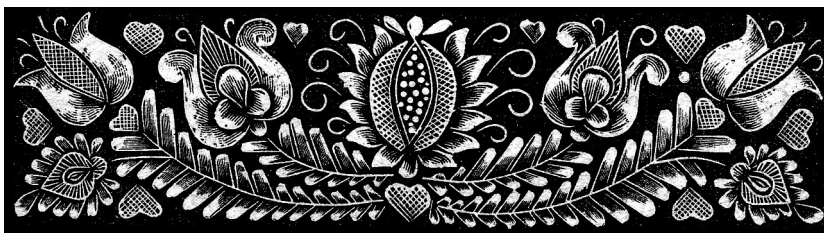
FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Márta adni akar Krisztusnak abból, amije van, és kellemes együttlétet kínál vendégének. Ez a fáradozás azonban, önmagában nem elég. Elfoglaltságában nem veszi észre azt, amit a Vendég hozott, amit számára is adni akar ajándékképpen. Éppen ettől akarja megfosztani nővérét, aki teljes odaadással hallgatja az érkező Vendéget. Az emberi szűk látókör jellegzetes megnyilvánulása ez. Krisztus azt hozta most ebbe az otthonba, ami az igazi életszükséglet: az Igét, küldő Urának, Istennek beszédét. Mária ezt a felbecsülhetetlen értéket vette észre azt az „egy szükséges dolgot”, amikor a Vendég lábához ült, és hallgatta minden szavát. Ez a tétlenségnek látszó, Isten Igéjére való figyelés, és annak befogadása, az „a jobb rész”, ami el nem vétetik, hanem örökké megmarad drága, mint éltető ajándék. Emberi életünknek ezt az alappillért mondja el Krisztus válaszában második részében, amihez ígéretet is fűz. Az enyészet törvénye alá vetett földi létünk korlátozott idejében sok minden „elvéttetik”. Kihull kezünkől a fakanál, a kalapács, a varrótű, a szike, a toll, az ecset, a véső, a kormánykerék, a számítógép képernyőjének jelei elhomályosodnak, ujjaink már nem találják a billentyűket, de örök tulajdonunk az életre keltő és életet adó Ige örökké megmarad.

Márta a maga módján, emberi látása szerint szolgál, diakóniát végez. Az igazi diakóniai szolgálatnak, a szeretetszolgálatnak azonban egyetlen forrása van: az Ige. Szolgálatunk csak akkor lehet igazi segítség kisebb vagy nagyobb körben, ha az Igébe gyökerezik, és onnan táplálkozik.

Az Ige hallgatása nem jelent tétlenséget. Isten beszéde tesz igazán aktívvá. Akik hallgatták a történelem folyamán, akár a próféták, akár a tanítványok, az apostolok, a reformátorok, mind cselekvő emberek voltak, és így végeztek áldásos szolgálatukat. A diakónia, a szeretetszolgálat igazi forrása az Ige. Meghallani, befogadni azt, és cselekedni útmutatásait a mindennapi életben.

Nekünk, a mai kiábrándult, fáradt, kimerült embernek ilyen szeretetszolgálatra van szükségünk. Elcsendesedve hallgatnunk kell Krisztust, aki az Igét ma is hozza otthonunkba éltető ajándékként. Ha pedig beszédét meghalljuk és hagyjuk, hogy betöltse, átjárja szívünket, akkor biztonság-tételünket tovább adhatjuk környezetünknek, vigasztalás, megerősítés, testvéri sorsvállalás formájában. Ha ezt tesszük, akkor mi is a „jobb részt” választottuk, és igazi szeretetszolgálatot végeztünk.

Radványi Károly grafikája

OLVASÓLÁMPA

A Heidelbergi Káté magyarázata

Az újszövetségi keresztény gyülekezet életében folyamatosan jelen volt a tanítás eleme. Újra ki kell domborítani egyházunkban a tanító jellegű alkalmak jelentőségét, amelyeknek a gyülekezetépítés tartalmi cselekményeivé kell válniuk.

A változatos tanító alkalmak – bibliaiskola, népszerű hittan, alapvető dogmatika, keresztény életvezetés kurzus stb. – megtartásához nyújt segítséget a Heidelbergi Káté most közreadott magyarázata, hogy a különböző témák megbeszéléséhez adjon teológiai-elméleti vezérfonalat, és lehetőség nyíljon az esetleges tévképzetek eloszlatására, illetve a helyes felismerések meg erősítésére.

Ez a kézikönyv azért született, hogy serkentse az identitástudat erősítését, a felnőtt gyülekezeti tagok hitismeretének kiszélesítését. Szükséges az időszerű, felkészült tanítás, amit aztán következetesen képviselhetünk is. A Heidelbergi Káté tanításának mélyebb megismerése immunanyagot képezhet a jelen tévtanai, zűrzavaros vallási vélekedései ellen, és hozzájárulhat az igaz hit megszilárdításához. (Részletek az Előszóból)

Fekete Károly Heidelbergi Kátét magyarázó könyve válaszhoz segítő könyv. Az évszázadok során sok nagy igehirdető prédikálta végig az ötvenkét úrnapiját, és könyv alakban is megjelentek ilyen magyarázatok, de magyar nyelven ilyen terjedelmű, a 129 kérdés-feleletet egyenként kommentáló teológiai értelmezés még nem. Köszönet érte a szerzőnek. (Részlet dr. Bölskei Gusztáv Ajánlásából)

(Fekete Károly: *A Heidelbergi Káté magyarázata. Hálaadásra vezető vizsgáztalás 129 kérdés-feleletben.* Kálvin Kiadó, Budapest, 2013.)

GYÁSZJELENTÉS. „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz én bennem, ha meghal is, él”. (Jn 11,25) Köszönetünk fejezzük ki mindazoknak, akik osztoztak szeretett édesapánk,

SZALDOBÁGYI JÓZSEF

nyugalmazott lelkipásztor elhunya miatt érzett fájdalomunkban, akit 78. életében hazahívott Teremtője. Igehirdetőként Felsőbánya, Érszakácsi, illetve Szekeres leányegyház és Magyarkec református népét pásztortolta és a feltámadás Urát szolgálta. Temetésére augusztus 8-án került sor, Asszonyvásáron.

A gyászoló család.

GONDOLAT-JEL

Ki vagy?

Mi az ember ezen a világon? Válaszaink végletesek és kizárólagosak. Milyenek is lehetnének, ha magunkról, a számunkra legkedvesebb és legfontosabb kérdésről van szó? Az ember helyét nagyon nehéz megtalálni ezen a világon. Mintha nem is ide tartozna, mintha idegen lenne itt. Mert mi az ember? Semmi a végtelenhez képest, minden a semmihez képest. Valami a semmi és a minden közt, középen. És pont ez az, amit olyan nehezen tudunk elfogadni. Nem vagyunk semminek a teljességében, mindenből van bennünk, de semmiből nincs teljesen és egészen. Ezért aztán mindig hordozunk egy befejezetlenséget, hiányosságot. Pedig de szeretnénk valami biztosat tudni magunkat illetően! Az sem lenne baj, ha kiderülne, hogy nem a minden vagyunk, hanem a semmi. Csak tudnánk biztosan. De nem tudjuk, mert egyik sem vagyunk. Sejtjük viszont, hogy közelebb állunk a semmihez, mint a mindenhez. Mert mindenné válni csak a Minden által lehet. Semmivé válni viszont magunktól is tudunk.

ISKY ISTVÁN

MÜLLER DEZSŐ

Megbomlott a rend

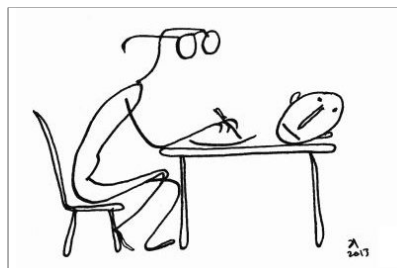
A csillagok alatt megbomlott a rend
szinte mindenki fő egy óriási tállan
s bár lármát habzsol szüntelen a csend
mégis a mély tombol a sápadt éjszakában

Mindenütt konok sötétség feszül
szított gyűlöletet senki se olt
s míg ocsmány sivárság dül bennük legbelül
a hegyek fölött gyér világosságot gyűjt a hold

Egészen elapadt a kedvünk dolgozni lenni
üres hordóként gördülünk előre
csak egyet tudunk pimaszul beszélni
míg rá nem zuhanunk egy lomba kőre

Fiaid gyanánt élni már nem tudunk itt lenni
hacsak újja nem szülsz minket
kegyelmes Isten.

FIRKA

Fejtelenség

Ardorjani László karikatúrája

Lelki támasz

Boldog emlékü Török István dogmatikai professzor tanította a debreceni teológián nekünk, első éves hallgatóknak a Heidelbergi Kátét 1956 őszén. A forradalom tisztántúli püspökjelöltje volt Török professzor úr, de a szovjet invázió lehetetlenné tette a püspökválasztást. Örülünk, hogy professzorunk helyén maradhatott, és ittuk szavait, s szóról-szóra megtanultuk a Kátét. Magyarázatai alapján beláttuk, hogy az valóban nem csupán hitigazságaink bibliai alapú összefoglalását adja, hanem lelki támaszt nyújt nehéz helyzetben, akár a halál közelében is.

Ezt erősítette meg Tóth Endre egyháztörténeti professzorunk, aki több tanulmányt írt a Káté magyarországi történetéről. Elmondta nekem egyszer, hogy amikor Erdély és Partium, valamint a Bánság egy részének Romániához csatolása elkerülhetetlennek látszott, a kolozsvári református teológia professzorai azon gondolkodtak, hogy valami lelki támaszt nyújtó könyvet kellene a református magyarok kezébe adni. Egyszer az egyik professzor azzal lepte meg kollégáit, hogy talált egy kátét, ami csonka példány, hiányzik címlapja, de elolvassa ő úgy ítéli, hogy pontosan olyan irat, amelyet keresnek. Megmutatta kartársainak, míg Révész Imre egyháztörténeti professzortársa kezébe jutva, az beleolvasott és boldogan kiáltott fel, hiszen ez a Heidelbergi Káté. Ez egyházunk hiteles hitvallási irata volt, de az akkori teológiai irányok nem tartották korszerűnek és ismeretlenségbe süllyedt. Szerencsére az egyháztörténész ismerte, és így kiadták, s konfirmációi kátéként használatba vették.

Évtizedek múltán elmondtam Makkai Lászlónak, Tóth Endre tanszéki utódának ezt a történetét. Igaz kellett hogy legyen, mondta, mert tényleg megjelent akkor ott, és ő Kolozsváron a konfirmációra készülve ezt tanulta.

Csohány János

SZERK. MEGJ.: A bőség özönének is nevezhetjük az időszakonként előforduló anyagbőséget, ami miatt előfordul, hogy a szerkesztőségünkhöz beérkezett cikkek némi késéssel, szükséges rövidítéssel jelennek meg. Itt köszönjük meg szerzőink, munkatársaink, levelezőink megértését, és további írásait is szeretettel várjuk.

✿ „JÖJJEK A KESKENY ÚTRA...” – szól a Keskeny Út Ökumenikus misszió indulója, és ez a hívogatás az EMI tábor ideje alatt nem csupán a „megszokott” közegben nyúlt a kereső emberek után, hanem a tábor forgatagában, az előadás- és programkavalkádban is megtalálta a csendes percekre, igehallgatásra, beszélgetésre vagy aktív kikapcsolódásra vágyókat.

Az áhítatokat *Bardócz Csaba* és *Gáspár Erika* lelkészek, valamint *Kádár Zoltán* teológiai hallgató tartották. Hangulatos volt a gitárkísérettel fűszerezett ifjúsági énekek közös éneklése. A kézműves foglalkozások eredményeképp szobrok, festmények és karkötők születtek. Jó néhányan összegyűltek *Szász Tibor András* lelképásztor „Pofavizit” az Úristennél című előadására, melyen humorosan és élvezhetően szemléltette az előadó az egyházzól és Istenről a mai elterjedt hamis képet. *Simó Irma* mentálhigiénés szakember és klinikai pszichológus a világ mókuskerekében rohangáló ember arra néző lehetőségeit is felcillantotta, hogy kilépjen ebből a fajta lelétköröl életformából, és megtalálja a feltöltekedéshez szükséges Istennel való kapcsolatot és csendességet. Akiket a párkapcsolat próbakövei érdekelték, az meghallgathatta *Salló Emőke* pszichológus és mentálhigiénés szakember előadását, amiben a férfi-nő közti különbségekről, gondolkodásmintákról, viselkedésmintákról esett szó.

GÁSPÁR ERIKA

✿ EREDETI EMBEREK KRISZ-TÁBORA. Száznegyven fiatal és tíz táborvezető töltötte meg a hadadi Degenfeld-kastélyt és udvarát. Az identitás volt az ifjúsági tábor témája, akárcsak szinte minden Kárpát-medencei ifjúsági programnak ebben az évben. Sokan meg akarják mondani azt, hogy milyenek legyünk, azonban a legjobb, ha Istenre hallgatunk, mert Ő ért hozzánk a legjobban, hiszen Ő teremtett. Ebből a felismerésből indultak el a prédikációk és bibliaórák. Az identitás témáját érintették az előadások is, *Csúry István* püspök, *Jagó Jácint* informatikus, *Csúry Miklós* főgondnok is erről beszélt. A jókedv sem hiányozhatott, sőt mondhatni ez állandó volt. A kiránduláson a közeli Lelébe gyalogoltak el az ifjak, ahonnan szintén gazdag élményekkel jöttek haza. A tábor himnuszát lelkesen énekeltek a résztvevők, mondván Istennek: „Szemedbe nézek és látom, benned teljesült az álom, amit rólam tervezted, mikor megteremtettél. Átölelsz újra, én meg válladhoz bújva, elmerülök benned, maradok, ki mindig is voltam: Eredeti ember!”

RÁCZ ERVIN

✿ SZILÁGYBALLAI FIATALOK OLVASÓÉJE. „Legyen gondod a felolvasásra” (1Tim 4,13) írta Pál apostol az ifjú Timóteusnak, akit feltéve óvott a hitető és gonosz lelkek tanításaitól. Az olvasás, az írott szó nem csak a tudományban visz előre, nem csak az ismeret elsajátításában hasznos. Általa jobbá válhat a lelkünk, a jellemünk. E buzdítás által született meg az ötlet a szilágyballai református ifjak, az ifjú Timóteusok körében, hogy olvasóéjt tartsunk. Ifjúsági csoportunk már korábban egy ifjúsági könyvtár megalapításába kezdett, ahová keresztyén irodalmat, ifjúsági regényeket igyekszünk beszerezni, ezáltal is olvasásra buzdítani.

Az olvasóéj során *Györi Katalin*, a Kálvin Kiadó gondozásában megjelent ifjúsági regénye *A felhők szigetére* repített minket néhány órára. Június 27. estéjétől másnap hajnalig olvastunk. A regény főhőse, *Kőszegi Benjámín* és barátai hol megnevettettek, hol elgondolkodtattak bennünket tévelygő bárányka létünkről. Ifjúsági csoportunk tagjai közül 14-en vettek részt ezen az alkalmon, amelynek színhelyeül a Zilahi Egyházmegye táborozóhelyét, Hidalmást választottuk.

„A könyv egy szép történet egy megtérő báránykáról és tábori kalandjairól. Milyen jó lenne, ha a valóságban is minél több ember fordulna az Úr Jézushoz, és érezné meg a kegyelmet, a szeretetet, amelyet Isten kínál nekünk ma is!” (*Mátis Szidónia*)
 „Együtt készítettük el az ételt, együtt ettünk, teáztunk, neveltünk olvasás közben. Örültem, hogy végig fent tudtam maradni. Bár már olvastam a könyvet azelőtt, most is nagyon jó volt hallani.” (*Balla Nóra*)
 „Nagyszerűen éreztük magunkat. Éreztem az összetartást, a szeretetet. A könyv közös olvasása közelebb vitt Istenhez, éreztem az Ő közelségét, és hozzánk szóló üzenetét.” (*Rácz Alíz-Arabella*)

KOCSIS ELLA diakónus

Az olvasóéj résztvevői

Az Ige vonzásában. Ökumenikus fesztívmiszió

✿ KATOLIKUS SAJTÓNAP: EVANGÉLIUMOT A MÉDIÁBA. *A média nem vész el, csak átalakul* – ezen a címen tartottak médiánapot az új kommunikációs eszközök alkalmazásáról és megértéséről a Nagyvárad-i Római Katolikus Püspökség szervezésében. Az egyházmegye Laikusképző Központjában a téma iránt érdeklődő papok és egyházi munkatársak, valamint egyházi és világi újságírók gyűltek össze, június 22-én. A média eszközeinek felhasználásával hozzájárulhatunk az örömhír továbbadásához, nem feledve, hogy az a hivatásunk, hogy megismertessük Isten szeretetét – hangsúlyozta nyitó szavaiban *Böcskei László* megyéspüspök.

Micaci Cristian pasztorális referens az internetes közösségi médiában való egyházi jelenlétéről értekezett. Mint rámutatott: az idős- és középkorúak között is egyre többen vannak már, akik az „új kommunikációs logikába” bekapcsolódnak. Ma már nem a média használatáról beszélünk, hanem „megéljük” a médiát, bekapcsolódva a média alkotásába. Kommunikációs csatornáink bővülésének vagyunk szemtanúi. Például a pápaválasztásról 2005-ben még tévéközvetítésen keresztül értesültünk, míg 2013-ban a helyszínen tartózkodó hívek váltak kommunikátorokká.

Az előadó hangsúlyozta, hogy a botrány médiával szemben, amelynek sztorijából hiányzik a megváltás, az egyházi sajtó olyan történeteket kell megosszon, amelyek segítenek rávilágítani arra, hogy nehézségeink közepette is van remény, kifejezésre juttatva ezáltal Isten szeretetét. Az információt minden lehetséges csatornán el kell juttatnunk a célszemélyekhez. *Monostori Károly* újságíró, a Partiumi Keresztény Egyetem oktatója *A hagyományos média válsága és az új közösségi média lehetőségei* címen értekezett. Egyebek mellett hangsúlyozta a média szerepvárárt: a valóság tükrözése helyett sok esetben vizuális álmokképeket közvetít a szegény rétegek fel.

FÁBIÁN TIBOR